

[Socialministeren.]

sådanne steder, hvor hver fjerde arbejder går arbejdsløs, kan mismodet let brede sig; de kommunale myndigheder er stillet over for store vanskeligheder, og det tør vel siges, at den enkelte langvarigt arbejdsløse føler sin egen situation mere tragisk, jo bedre det omgivende samfund trives; afstanden føles større, og det kan føre til stor bitterhed.

De udgifter, der her er tale om, afholdes, som de forskellige ordførere har fremhævet det, af de arbejdsløshedsforsikrede selv. Det er endnu uklart, hvorledes den store reform sidste år har indvirket på kassernes økonomiske situation, og det er derfor forsvareligt i denne overgangsperiode, mener jeg, at henvise denne understøttelse til langvarigt arbejdsløse til kasserne selv, og jeg vil tro, at de vil være i stand til at klare denne udbetaling. Der vil i den kommende tid blive tilstræbt en afklaring af kassernes økonomi.

Det er en kendsgerning, at arbejdsløsheds-satserne er blevet for små sammenlignet med andre satser, ikke mindst lønningerne, således som det ærede medlem hr. Peter Ravn omtalte. Forhandlinger er, som også berørt af det ærede medlem, i gang, og det er mit håb, at jeg i det kommende folketingsår kan fremsætte lovforslag om regulering af satserne. Under disse forhandlinger vil det være nødvendigt at komme ind også på de langvarigt arbejdsløses forhold, og det er jo muligt, vi kan finde en lovmæssig løsning, der fritager os for den periodiske lovgivning, vi her har med at gøre.

Over for den kritik, der er fremsat af tidspunktet for forslaget fremsættelse, vil jeg sige, at forslag jo vanskeligt kan fremsættes før ved afslutningen af den 6 måneders periode, der danner ramme om hjælpens udbetaling; til gengæld er det naturligvis ønskeligt, om forslaget kunne få en relativt hurtig behandling her i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var lidt i knibe, forstod jeg, over for den

kendsgerning, at regeringens forslag fastsætter 125 kr. til de langvarigt arbejdsløse, medens det kommunistiske forslag nøjes med 100 kr. Det er en skønhedsplet i et forslag, der ensidigt har propagandaformål, men det er jo den slags, man kan komme ud for.

Det ærede medlem hr. Lorentzen spurgte, om beløbet alene stod i relation til de 90 dage uden hensyn til udbetaling i relation til tidligere passerede dagetal. Dertil må jeg svare ja. Beløbet her berøres altså ikke af arbejdsløshedslovens regler om brændselshjælp efter de 40 dages forløb.

Alfred Jensen: Ministeren har nu for anden gang haft ordet angående det lovforslag, den kommunistiske gruppe har fremsat, men han fandt heller ikke denne gang lejlighed til at komme ind på spørgsmålet om at give også de langvarigt arbejdsløse, der ikke kommer op på 90 dage, en ekstrahjælp.

Jeg synes, det havde været mere rimeligt, om ministeren havde besvaret dette spørgsmål fremfor at beskæftige sig med de vanskeligheder, jeg har, fordi vort forslag kun lyder på 100 kr. i modsætning til regeringens, der lyder på 125 kr. Jeg ville da være et mærkeligt menneske, om jeg ikke ville erkende, at regeringen her har lagt på, for det viser, at man har forståelse af de arbejdsløses tarv. Det er jo hensigten med det, og jeg synes nok, det er skrap, når ministeren så siger, at vort forslag kun er fremsat i propagandamæssigt øjemed. Nej, vort forslag er fremsat for at få spørgsmålet bragt frem til debat og til løsning her i folketinget. Det er årsagen, og jeg tvivler på, at der, hvis vi ikke havde fremsat dette forslag og derved skabt forventninger hos de arbejdsløse og også bevægelse, var blevet gennemført noget forslag i denne vinter.

Al den snak om, at man skal se, hvor mange der kommer til at gå ledige, og så danne sig et skøn herover, er absolut ikke nødvendig, for vi har det lille røde hæfte,